

Grote show van miljardairs bij Notre Dame in Parijs

Notre Dame en het werk van timmermannen uit de Middel-Eeuwen in vlammen zien opgaan doet pijn. Maar wat walgelijk was, was de grote nationalistische mis zien met de encenering van de zogenaamd vrijgevigheid van de grote burgerij met haar miljoenen.

In twee nachten heeft een handvol grote burgers, de Arnault, Pinault of Bettencourt, bijna één miljard euro op tafel gelegd om Notre-Dame in Parijs te heropbouwen.

De kapitalisten die altijd spreken van hun geldtekort, die de lonen niet kunnen verhogen, die soms moeten ontslaan, die in Zwitserland of België moeten verhuizen om niet dood te gaan onder de belastingen, hoeven maar met hun vingers te knippen om honderden miljoenen te vinden.

En deze geschenken zijn er misschien geen echte. Fiscaal aftrekbaar tegen 66% en soms 90%, het zouden dan de belastingbetalers die de heropbouw zouden financieren... als de show met daden werkelijk gevolgd wordt.

Tegenover de verontwaardiging hebben sommigen aangekondigd dat ze willen afzien van de aftrekbaarheid, anderen hebben gezegd dat de aftrekbaarheid niet op hun geschenk zou toepassen... maar de publiciteitscampagne zal even winstgevend zijn. Men zal de namen van de "vrijgevige donors" op de dekzeilen van de werf kunnen lezen, in TV reportages in de hele wereld, in alle winkels van de luchthavens over de vijf continenten. Hun boekhouding afdelingen hebben al de impact van deze publiciteitscampagne op wereldniveau geschat.

Zo heeft de grote operatie van noodsituatie van Macron die als doel heeft de hele bevolking achter de heropbouw te verenigen, vooral als gevolg gehad de grote kloof laten zien die in Frankrijk en in alle landen bestaat: aan de ene kant de handvol grote fortuinen die de grote bedrijven en banken bezitten en die miljarden opstapelen, en aan de andere kant de grote meerderheid die moet werken om een vaak onvoldoende loon te krijgen en die zich steeds verarmt.

Sinds vijf maanden getuigen de betogingen van de gele hesjes over de nood om lonen, pensioenen en uitkeringen te verhogen. Sinds enkele maanden ook getuigen de stakingen in de ziekenhuizen en in de rusthuizen over de nood om deze structuur te herfinancieren en er aan te werven. Er zijn 200 000 daklozen in Frankrijk die op een veel simpelere dak wachten dan die van Notre-Dame...

Dan zou de minste zijn geweest dat de gewone mensen hun woord krijgen om te bepalen welke actie de dringendste was. Maar als de Macron en zijn collega's uit de andere landen van "natie" en van eenheid spreken, is het altijd omdat ze de gewone mensen willen zien zwijgen en achter de burgerij in rang komen staan.

Eigenlijk heeft de maatschappij de middelen om de collectieve nood te financieren samen met de grote monumenten van de mensheid te heropbouwen en onderhouden.

Als het niet het geval is, als het steeds moeilijker wordt om de eindjes aan elkaar te knopen, als de werkloosheid over de gezinnen van werkers weegt, als de openbare diensten ontmanteld zijn, is het precies om deze handvol miljardairs vol te stoppen!

Want van onze ellende maken ze hun rijkdom! Zo maakt Arnault, om maar één voorbeeld te geven, deel uit deze aandeelhouders van

Carrefour die onder mekaar 350 miljoen euro dividend hebben uitgedeeld, door tegelijk een nieuwe ontslagronde in Frankrijk aan te kondigen.

Oxfam heeft in januari bekendgemaakt dat de 26 rijkste miljardairs ter wereld (onder wie Arnault en Bettencourt) evenveel bezitten als de armste helft van de mensheid. En het fortuin van deze 26 personen is in één jaar met 900 dollars gestegen, wat het equivalent is van twee keer het Belgische bbp (het geheel van de rijkdom die in één jaar gemaakt wordt) of anders gezegd met 2,5 miljard per dag!

En natuurlijk hebben we in België onze eigen kapitalisten en grote burgers, hoewel ze liever in de schaduw leven. Zo bezitten 6 families, waaronder Vandamme (AB Inbev), Spoelberch en de Mevius (AB Inbev), Frère en Colruyt, minstens 50 miljard euro.

Ja, om ons lot te veranderen, moet men zich voorbereiden het geld waar het zit te gaan halen en deze klasse van parasieten te onteigenen.

De werkers kunnen het, omdat precies hun werk aan de bron van deze rijkdom ligt. De Arnault, Spoelberch and company zijn het verleden. Ze zullen uiteindelijk zoals de koning van Versailles weggejaagd worden door een krachtige revolutie. Een dezer dagen zal de arrogante vertoning van de buit die ze aan de bevolking gestolen hebben, de vlam doen ontstaan die de sociale brand zal aansteken.